

† Ἀρχιμ. Γερβάσιος Ραπτόπουλος (1931-2020)

Στις 6 Μαρτίου (ξημερώματα) ἀπῆλθε γιὰ τοὺς οὐρανοὺς ὁ γνωστός ὡς **«διάκονος τῶν φυλακισμένων»** π. Γερβάσιος Ραπτόπουλος. Ὑπῆρξε ἕνας ἀπὸ τοὺς εὐλογημένους κλώνους τοῦ πολύκαρπου ἀποστολικοῦ δένδρου, ποὺ λέγεται Αὐγουστίνος Καντιώτης.

Ἄν ὑπῆρχε μία χρυσὴ ἐποχὴ τῆς Ἱεραποστολικῆς διακονίας τοῦ θερμουργοῦ ἱεροκήρυκος π. Αὐγουστίνου, αὐτὴ εἶναι ἡ θητεία του στὰ Γρεβενὰ (1945-1947). Δύο μόνο χρόνια ὑπηρεσίας ἀπέδωσε δέκα καὶ πλέον θεολόγους, ἄνδρες καὶ γυναῖκες, ποὺ ὅλοι ἐργάστηκαν μὲ ζῆλο, ἀκολουθώντας τὰ ἴχνη τοῦ μεγάλου ἐκείνου πατρός. Ἦδη οἱ περισσότεροι βρίσκονται στὴν οὐράνια πατρίδα, ὅπου τοὺς ὑποδέχτηκε ὁ πνευματικὸς τους πατέρας.

Ὁ π. Γερβάσιος Ραπτόπουλος καταγόταν ἀπὸ τὸν Αἰμιλιανὸ Γρεβενῶν, γεννημένος τὸ 1931. Τὸ χωριὸ του πῆρε τὸ ὄνομα αὐτό, γιατί πλησίον ἐκεῖ δολοφονήθηκε τὸ 1904 ὁ ἔθνομάρτυρας Μητροπολίτης Γρεβενῶν Αἰμιλιανός.

Ἀγάπησε ὁ π. Γερβάσιος φλογερά τὸ πρόσωπο τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἀφιερώθηκε ὀλόψυχα στὸ ἔργο τῆς κατηχήσεως καὶ τοῦ κηρύγματος.

Ἀγάπησε τὸ ἔργο τοῦ ἱεροκήρυκος. Μὲ τὸ ζωντανὸ καὶ κατανοητὸ του λόγο ἀφύπνισε συνειδήσεις στὶς Μητροπόλεις Ζιχνῶν, Σιδηροκάστρου, Σερρών καὶ Κασσανδρείας, τῶν ὁποίων χρημάτισε τακτικὸς ἱεροκήρυξ.

Ἀγάπησε τὴν Ἱεραποστολὴ καὶ ὑπῆρξε ἰδρυτὴς καὶ πνευματικὸς πατέρας τῆς Ἀδελφότητος «Ὁσία Ξένη».

Ἀγάπησε ἰδιαζόντως τοὺς φυλακισμένους. Τὸν ἐπηρέασε καταλυτικὰ ὁ λόγος τοῦ Κυρίου: «Ἐν φυλακῇ ἤμην καὶ ἤλθετε πρὸς με» (Ματθ. κε' 36). Κάθε φυλακισμένο, ἀνεξάρτητα φυλῆς καὶ χρώματος, τὸν ἔβλεπε ὡς «τὸν ἐλάχιστον ἀδελφόν» τοῦ Χριστοῦ.

Ἀγάπησε ἰδίως τοὺς οικονομικῶς πενεστέρους φυλακισμένους, ποὺ γιὰ χρέη βρίσκονταν πίσω ἀπὸ τὰ σίδερα τῆς φυλακῆς. Δὲν ἔκανε ἀπρόσωπη, ψυχρὴ ἐλεημοσύνη, στέλνοντας ἐπιταγές. Πορευόταν ὁ ἴδιος στὶς φυλακές. Τὸν συνώδευαν πάντοτε ἑκατοντάδες συνεργάτες του. Δὲν ἤθελε νὰ δίνη μόνο χρήματα. Κυρίως ἤθελε νὰ μεταδίδῃ Χριστόν. Δὲν ἤθελε νὰ κάνῃ μία τυπικὴ ἐπίσκεψι. Ἦθελε καὶ προσπαθοῦσε νὰ ἔχῃ προσωπικὴ ἐπικοινωνία μὲ κάθε ἕνα κρατούμενο.

Ἀγάπησε τὶς φυλακές, γιατί ἀγάπησε τοὺς φυλακισμένους. Ἐπὶ 41 χρόνια περιώδευσε ὅλες τὶς φυλακὲς τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ καὶ πολλὰς τοῦ Ἐξωτερικοῦ. Ἔφτασε μέχρι τὴν Ἀμερικὴ καὶ τὴ Μαδαγασκάρη.

Ἀγάπησε τὴν ἐλεημοσύνη, ὀλικὴ καὶ πνευματικὴ. Ὅσα χρήματα τοῦ ἐμπιστεύονταν, τὰ μοίραζε ὅλα στοὺς φτωχοὺς κρατούμενους. Τὸ ποσὸ τῆς ἀποστολικῆς προσφορᾶς ὅλης τῆς ὁμάδας του ἀνέρχεται στὰ 5.000.000 εὐρώ. Καὶ οἱ κρατούμενοι, ποὺ ἀποφυλακίστηκαν μὲ τὰ χρήματα αὐτὰ ἀνέρχονται σὲ 16.500. Θεωροῦσε τὸν ἑαυτὸ του χρεωμένο (Ρωμ. ιγ' 3).

Ἀγάπησε τὶς ψυχὲς τῶν φυλακισμένων, ποὺ οἱ ποικίλες περιστάσεις τῆς ζωῆς τοὺς ἔσπρωξαν στὰ δεσμὰ (Ἐβρ. ιγ' 3). Ἄν ὁ Χριστὸς ἀγάπησε τὸ ληστὴ τοῦ σταυροῦ, ὁ π. Γερβάσιος ἀγάπησε τὸν ἀρχιληστὴ Κώστα Πάσσαρη. Τὸν ἐπισκεπτόταν δύο φορὲς τὸ

χρόνο στή φυλακή ύψιστης ἀσφαλείας στήν Τρανσυλβανία τῆς Ρουμανίας. Ὅπως βεβαιώνει ὁ ἴδιος ὁ π. Γερβάσιος, ὁ λόγος τοῦ Εὐαγγελίου μεταμόρφωσε τὸν βαρυποινίτη. Μετανόησε, ἐξωμολογήθηκε καὶ ἐγίνε ἐραστής τῆς Ἁγίας Γραφῆς.

Ἀγάπησε ὁ π. Γερβάσιος! Δὲν ἀγάπησε θρόνους. Ἀγάπησε τοὺς πόνους τῶν ἄλλων. Καὶ ἔλεγε: «Ἡ ζωὴ μας εἶναι σύντομη. Ἄς βιαστοῦμε νὰ κάνουμε τὸ καλὸ στὸν κόσμο. Παρατηρῶ δίψα τῶν κρατουμένων νὰ ἀκούσουν τὸ λόγο τοῦ Θεοῦ». Ὁνειρό του ἦταν νὰ πεθάνη στὸ καθῆκον, εἴτε μέσα στή φυλακὴ, βοηθώντας τοὺς κρατουμένους, εἴτε στὸ δρόμο πρὸς αὐτούς.

Ἀδελφὲ π. Γερβάσιε! Ἦσπειρες τὸ λόγο τοῦ κηρύγματος, καὶ προφορικὰ στοὺς ἄμβωνες, στὶς αἰθουσες καὶ στὰ προαύλια τῶν φυλακῶν, ἀλλὰ καὶ γραπτὰ μὲ τὰ ἐποικοδομητικὰ σου βιβλία. Τώρα θερίζεις τοὺς καρπούς τοῦ κόπους σου. Τώρα, ἐλεύθερος ἀπὸ τα δεσμὰ τοῦ χρόνου καὶ τοῦ χώρου, ζῆς τὴ χαρὰ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

Σὲ τίμησε καὶ ἡ γῆ. Μὰ περισσότερο σὲ τιμᾷ τώρα καὶ στοὺς ἀπέραντους αἰῶνες ὁ στεφανοδότης Κύριος.